

Službeni list SRJ - Međunarodni ugovori", broj 4/91

Na osnovu člana 315. tačka 3. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Predsedništvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije izdaje

U K A Z

O PROGLAŠENJU ZAKONA O RATIFIKACIJI EVROPSKE KONVENCIJE O NADZORU USLOVNO OSUĐENIH ILI USLOVNO OSLOBOĐENIH LICA, SA PRILOGOM

Proglašava se Zakon o ratifikaciji Evropske konvencije o nadzoru uslovno osuđenih ili uslovno oslobođenih lica, sa Prilogom, koji je usvojila Skupština SFRJ, na sednici Veća republika i pokrajina od 18. decembra 1990. godine i na sednici Saveznog veća od 21. februara 1991. godine.

P br. 1310

21. februara 1991. godine

Beograd

Predsednik Predsedništva SFRJ,

dr Borisav Jović, s. r.

Potpredsednik

Skupštine SFRJ,

Irfan Ajanović, s. r.

Z A K O N

O RATIFIKACIJI EVROPSKE KONVENCIJE O NADZORU USLOVNO OSUĐENIH ILI USLOVNO OSLOBOĐENIH LICA, SA PRILOGOM

Član 1.

Ratifikuje se Evropska konvencija o nadzoru uslovno osuđenih ili uslovno oslobođenih lica, sa Prilogom, usvojena u Strazburu 30. novembra 1984. godine, u originalu na francuskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije, sa Prilogom, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA

O NADZORU USLOVNO OSUĐENIH ILI USLOVNO OSLOBOĐENIH LICA

UVOD

Države članice Saveta Evrope potpisnice ove konvencije,

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari tešnje povezivanje između svojih članova,

Potvrđujući svoju volju da sarađuju u borbi protiv kriminaliteta,

Smatrajući da radi toga treba da, za svaku odluku koju donese neko od njih, obezbede na teritoriji drugih, s jedne strane, resocijalizaciju uslovno osuđenih ili uslovno oslobođenih delinkvenata a, s druge strane, izvršenje kazne u slučaju kada nisu zadovoljeni propisani uslovi,

Dogovorile su se o sledećem:

Deo I

Osnovna načela

Član 1.

1. Strane ugovornice se obavezuju da pružaju jedna drugoj, u skladu sa sledećim odredbama, međusobnu pomoć neophodnu za resocijalizaciju delinkvenata iz člana.
2. Ova pomoć se sastoji u nadzoru delinkvenata koji se obavlja, s jedne strane, merama koje mogu da podstaknu promenu u njihovom ponašanju i njihovu resocijalizaciju a, s druge strane, kontrolom njihovog ponašanja radi omogućavanja, ako treba, bilo izricanja kazne ili njenog izvršenja.
2. Strane ugovornice će izvršiti, u skladu sa sledećim odredbama, kaznu ili meru bezbednosti lišenja slobode koja je izrečena protiv delinkventa, a čija je primena bila obustavljena.

Član 2.

1. U smislu ove konvencije, izraz "delinkvent" označava svako lice protiv koga je, na teritoriji jedne od strana ugovornica, donesena:

(a) sudska odluka kojom se oglašava krivim sa uslovnim obustavljanjem izricanja kazne;

(b) kazna lišenja slobode, uslovno izrečena ili čije je izvršenje uslovno obustavljeno, u celini ili delimično, bilo u trenutku izricanja kazne ili kasnije.

2. U sledećim članovima izraz "presuda" odnosi se na odluke koje su donesene kako na osnovu stava (a) tako i na osnovu stava (b) navedenog paragrafa 1.

Član 3.

Odluke navedene u članu 2. treba da budu konačne i izvršne.

Član 4.

Krivično delo zbog koga se podnosi zahtev iz člana 5. treba da bude kažnjivo i prema zakonu države molilje i prema zakonu zamoljene države.

Član 5.

1. Država koja je izrekla presudu može da zatraži od države na čijoj se teritoriji delinkvent nastanio:

- (a) da obezbedi samo nadzor u skladu sa delom II;
- (b) da obezbedi nadzor i da eventualno pristupi izvršenju u skladu sa delom II i III;
- (c) da obezbedi punu primenu presude u skladu sa odredbama dela IV.

2. Zamoljena država treba da, pod uslovima koje predviđa ova konvencija, udovolji ovom zahtevu.

3. Ako je država molilja podnela jedan od zahteva iz navedenog paragrafa 1. i ako je po mišljenju zamoljene države bolje, u posebnim slučajevima, da koristi jednu od drugih mogućnosti koje su predviđene u ovom paragrafu, zamoljena država može da odbije da udovolji ovom zahtevu izražavajući svoju spremnost da udovolji nekom drugom zahtevu koji će navesti.

Član 6.

Na zahtev države koja je izrekla presudu, nadzor, izvršenje ili potpunu primenu iz prethodnog člana obezbeđuje država na čijoj se teritoriji delinkvent nastanio.

Član 7.

1. Nadzor, izvršenje ili potpuna primena će se odbiti:

- (a) ako su, po mišljenju zamoljene države, takvi da mogu da ugroze njen suverenitet, bezbednost, osnovna načela njenog javnog poretka ili neke druge njene suštinske interese;
- (b) ako se presuda na koju se odnosi zahtev iz člana 5. zasniva na delima koja su pravosnažno osuđena u zamoljenoj državi;
- (c) ako je, po oceni zamoljene države, delo zbog koga je izrečena presuda političko-krivično delo ili delo povezano sa takvim krivičnim delom ili delo koje se sastoji samo u povredi vojnih dužnosti;

(d) ako je, prema zakonu države molilje ili zamoljene države, došlo do zastarevanja kazne;

(e) ako je počinitelj krivičnog dela amnestiran ili pomilovan u državi molilji ili u zamoljenoj državi.

2. Nadzor, izvršenje ili potpuna primena mogu da se odbiju:

(a) ako su nadležni organi zamoljene države odlučili da ne pokreću krivično gonjenje ili da obustave krivično gonjenje u pogledu istih dela;

(b) ako je protiv dela zbog kojih je podnesen zahtev pokrenuto krivično gonjenje u zamoljenoj državi;

(c) ako je presuda na koju se odnosi zahtev izrečena u odsustvu;

(d) ako zamoljena država smatra da presuda koja joj je iznesena nije u skladu sa načelima koja vladaju u primeni njenog krivičnog zakona, pre svega, ako zbog godina starosti, počinitelj krivičnog dela ne bi mogao da bude osuđen u zamoljenoj državi.

3. U pogledu fiskalnih krivičnih dela, do nadzora ili izvršenja dolazi u uslovima koje ova konvencija predviđa samo ako je tako odlučeno između strana ugovornica za svako krivično delo ili vrstu krivičnih dela.

Član 8.

U meri u kojoj je to potrebno, država molilja i zamoljena država međusobno se obaveštavaju o svakoj okolnosti koja može da ugrozi izvršenje mera nadzora na teritoriji zamoljene države ili izvršenje presude u toj državi.

Član 9.

Zamoljena država bez odlaganja obaveštava državu o svakoj odluci povodom njenog zahteva.

Svako potpuno ili delimično odbijanje zamoljena država će obrazložiti.

Deo II

O nadzoru

Član 10.

Država molilja obaveštava zamoljenu državu o uslovima kojima podleže delinkvent i, ako treba, o merama nadzora kojih treba da se pridržava za vreme proveravanja.

Član 11.

1. Zamoljena strana udovoljava zahtevu države molilje i, ako je potrebno, prilagođava svome zakonodavstvu propisane mere nadzora.

2. Ni u kom slučaju mere nadzora koje primenjuje zamoljena država ne mogu da, po svojoj prirodi i svom trajanju, budu strože od mera koje je propisala država molilja.

Član 12.

Kada zamoljena država prihvati da obezbedi nadzor, postupiće na sledeći način:

- 1) obavestiće odmah državu molilju o prijemu na koji je naišao njen zahtev;
- 2) stupiće u kontakt sa organima ili telima koji su, na njenoj teritoriji, ovlašćeni da vrše nadzor i pomažu delinkvente;
- 3) obavestiće državu molilju o svim merama koje su donesene i o njihovom sprovođenju.

Član 13.

U slučaju da je zainteresovano lice izloženo opozivu odluke o uslovnom obustavljanju iz člana 2, bilo zbog krivičnog gonjenja ili kazne za novo krivično delo, bilo zbog nepridržavanja propisanih uslova, zamoljena država po službenoj dužnosti i bez odlaganja šalje neophodna obaveštenja državi molilji.

Član 14.

Odmah po isteku trajanja nadzora, na zahtev države molilje, zamoljena država joj dostavlja sva neophodna obaveštenja.

Član 15.

Samo je država molilja nadležna da oceni, imajući u vidu obaveštenja i mišljenja koja je dostavila zamoljena država, da li je delinkvent zadovoljio ili nije zadovoljio propisane uslove i da na osnovu takve ocene preduzme dalje korake koje predviđa njeno zakonodavstvo.

Obaveštava zamoljenu državu o svojoj odluci.

Deo III

O izvršenju presuda

Član 16.

Posle opoziva uslovnog obustavljanja presude od strane države molilje, a na zahtev te države, zamoljena država biće nadležna za izvršenje presude.

Član 17.

Do izvršenja dolazi, u skladu sa primenom zakona zamoljene države, posle provere verodostojnosti zahteva za izvršenje i njegove saglasnosti sa uslovima koje utvrđuje ova konvencija.

Član 18.

Zamoljena država blagovremeno upućuje državi molilji dokument kojim se potvrđuje izvršenje kazne.

Član 19.

Zamoljena država će zameniti, ako treba, kaznu izrečenu u državi molilji kaznom ili merom koju predviđa njen sopstveni zakon za slično krivično delo. Ova kazna ili mera će po svojoj prirodi odgovarati, što je moguće više, kazni koja je izrečena u odluci koja treba da se izvrši. Ona ne može da pređe maksimalnu kaznu koju predviđa zakon zamoljene države, niti da po svojoj prirodi ili trajanju pooštri kaznu koja je izrečena u državi molilji.

Član 20.

Država molilja više ne može da preduzme nijednu zatraženu meru izvršenja, osim ako je obaveštena o odbijanju ili nemogućnosti izvršenja od strane zamoljene države.

Član 21.

Zamoljena država biće nadležna za uslovno oslobađanje. Pravo pomilovanja može da vrši i država molilja i zamoljena država.

Deo IV

Ustupanje prava u korist zamoljene države

Član 22.

Država molilja dostavlja zamoljenoj državi presudu čije izvršenje traži u potpunosti.

Član 23.

1. Zamoljena država će prilagoditi izrečenu kaznu ili meru svom krivičnom zakonodavstvu kao da je kazna bila izrečena za isto krivično delo izvršeno na njenoj teritoriji.

2. Kazna propisana u zamoljenoj državi ne može da bude stroža od kazne koju je izrekla država molilja.

Član 24.

Zamoljena država obezbeđuje punu primenu ovako prilagođene presude, kao da je reč o presudi koju su izrekli njeni sudovi.

Član 25.

Prihvatanje od strane zamoljene države zahteva izloženog u skladu sa delom IV gasi pravo na izvršenje presude u državi molilji.

Deo V

Zajedničke odredbe

Član 26.

1. Svaki zahtev predviđen u članu 5. sastavlja se u pismenoj formi. U njemu se navodi:

(a) naziv organa od koga potiče zahtev;

(b) predmet zahteva;

(c) identitet delinkventa i mesto prebivališta u zamoljenoj državi.

2. Uz zahtev za nadzor prilaže se original ili overen prepis odluke koja sadrži razloge zbog kojih se traži nadzor i odluka u kojoj se propisuju mere kojima podleže delinkvent. Treba da potvrdi izvršni karakter odluke i mera nadzora koje su naredene. U njemu se preciziraju, što je moguće više, okolnosti krivičnog dela zbog koga je donesena odluka o nadzoru, vreme i mesto izvršenja krivičnog dela, njegova pravna kvalifikacija i, ako treba, trajanje kazne koja treba da se izdrži. Zahtev sadrži sva obaveštenja o prirodi i trajanju mera nadzora čija se primena traži, uključujući i pozivanje na zakonske odredbe koje se primenjuju uz neophodne podatke o ličnosti delinkventa i njegovom ponašanju u državi molilji pre i posle izricanja odluke o nadzoru.

3. Uz zahtev za izvršenje prilaže se original ili overen prepis odluke kojom se konstatuje opozivanje uslovnog obustavljanja kazne ili njenog izvršenja, kao i odluka o propisanoj kazni. Izvršni karakter ove dve odluke potvrđuje se u formama koje propisuje zakon države koja ih je donela.

Ako je odluka koja treba da se izvrši zamenila neku raniju odluku i ne sadrži opis dela, priložiće se overeni prepis odluke koja sadrži taj opis.

4. Uz zahtev za potpunu primenu kazne prilažu se dokumenta iz navedenog paragrafa 2.

Član 27.

1. Zahtev upućuje ministarstvo pravde države molilje ministarstvu pravde zamoljene države. Odgovor se dostavlja istim putem.

2. Sva saopštenja neophodna radi primene ove konvencije razmenjuju se ili putem koji je naznačen u paragrafu 1. ovog člana ili neposredno između organa strana ugovornica.

3. U hitnim slučajevima, saopštenja iz paragrafa 2. ovog člana mogu da se dostavljaju posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

4. Svaka strana ugovornica može, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da obavesti o svojoj nameri da odstupa od pravila za dostavljanje koji su navedeni u paragrafima 1. i 2. ovog člana.

Član 28.

Ako zamoljena država smatra da su obaveštenja koja je dostavila država molilja nedovoljna kako bi mogla da primeni ovu konvenciju, ona traži dodatna obaveštenja. Može da utvrdi rok za dobijanje ovih obaveštenja.

Član 29.

1. Sa izuzetkom odredaba iz paragrafa 2. ovog člana, ne traži se prevod zahteva i priloga, kao ni svih drugih dokumenata koji se odnose na primenu ove konvencije.

2. Svaka strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, u izjavi upućenoj generalnom sekretaru Saveta Evrope, da zadrži pravo da traži da joj se uz zahtev i priloge dostavi ili prevod na njen jezik ili prevod na bilo koji od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jedan od ovih jezika koje će naznačiti. Druge strane ugovornice mogu da koriste pravo reciprociteta.

3. Ovaj član ne dira u odredbe koje se odnose na prevođenje zahteva i priloga koji su sadržani u važećim sporazumima ili aranžmanima ili do kojih treba da dođe između dve ili više strana ugovornica.

Član 30.

Spisi i dokumenta koja se dostavljaju u skladu sa primenom ove konvencije oslobođeni su svake formalnosti legalizacije.

Član 31.

Zamoljena država je ovlašćena da naplati, na zahtev države molilje, troškove krivičnog gonjenja i suđenja u toj državi.

Ako pristupi toj naplati, državi molilji mora da nadoknadi samo nagrade veštacima koje je naplatila.

Član 32.

Troškovi nadzora i izvršenja u zamoljenoj državi se neće refundirati.

Deo VI

Završne odredbe

Član 33.

Ova konvencija ne dira u policijske propise koji se odnose na strance.

Član 34.

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama Saveta Evrope. Ona će biti ratifikovana ili prihvaćena. Instrumenti o ratifikaciji i prihvatanju biće deponovani kod generalnog sekretara Saveta Evrope.
2. Konvencija će stupiti na snagu po isteku tri meseca od dana deponovanja trećeg instrumenta o ratifikaciji ili prihvatanju.
3. Ona će stupiti na snagu u pogledu svake države potpisnice koja je bude ratifikovala ili prihvatila posle isteka tri meseca od dana deponovanja njenog instrumenta o ratifikaciji ili prihvatanju.

Član 35.

1. Posle stupanja na snagu ove konvencije, Komitet ministara Saveta Evrope može da pozove svaku državu koja nije član Saveta da pristupi ovoj konvenciji.
2. Pristupanje će se obaviti deponovanjem, kod generalnog sekretara Saveta Evrope, instrumenta o pristupanju koji će stupiti na snagu posle isteka tri meseca od dana njegovog deponovanja.

Član 36.

1. Svaka strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, da odredi teritoriju ili teritorije na koje će se primenjivati ova konvencija.
2. Svaka strana ugovornica može, u trenutku deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju ili u svakom drugom trenutku kasnije, izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope, da proširi primenu ove konvencije na svaku drugu teritoriju naznačenu u izjavi, a čije međunarodne odnose vodi ili za koje je ovlašćena da ugovara.
3. Svaka izjava data na osnovu prethodnog paragrafa može da se povuče u pogledu svake teritorije koja je naznačena u izjavi, pod uslovima koji su predviđeni u članu 39. ove konvencije.

Član 37.

1. Ova konvencija ne dira u obaveze sadržane u odredbama svake druge međunarodne konvencije bilateralnog ili multilateralnog karaktera koja, između dve ili više strana ugovornica, reguliše ili će regulisati izdavanje ili druge oblike međusobnog pružanja pomoći u krivičnim stvarima.
2. Strane ugovornice mogu zaključivati između sebe bilateralne ili multilateralne sporazume koji se odnose na pitanja regulisanja ovom konvencijom samo kako bi dopunile njene odredbe ili olakšale primenu načela koja su u njoj sadržana.
3. Međutim, ako su dve ili više strana ugovornica utvrdile ili bi utvrdile svoje odnose na osnovu jedinstvenog zakonodavstva ili posebnog režima, one će moći da regulišu

svoje zajedničke odnose u toj oblasti polazeći isključivo od ovih sistema bez obzira na odredbe ove konvencije.

Strane ugovornice koje bi iz svojih zajedničkih odnosa isključile primenu ove konvencije, u skladu sa odredbama ovog paragrafa, uputiće u tom cilju saopštenje generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 38.

1. Svaka strana ugovornica može, u trenutku potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, da izjavi da koristi jednu ili više rezervi koje se nalaze u prilogu ove konvencije.
2. Svaka strana ugovornica može da povuče u potpunosti ili delimično rezervu izraženu na osnovu prethodnog paragrafa, izjavom upućenom generalnom sekretaru Saveta Evrope, a koja će stupiti na snagu na dan njegovog prijema.
3. Strana ugovornica koja je izrazila rezervu u pogledu neke odredbe iz ove konvencije ne može da traži njenu primenu od druge strane, međutim, ona može, ako je rezerva delimična ili uslovna, da traži primenu ove odredbe u meri u kojoj ju je ona prihvatila.
4. Svaka strana ugovornica može u trenutku potpisivanja ove konvencije ili deponovanja svog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju, da saopšti generalnom sekretaru Saveta Evrope da smatra ratifikaciju, prihvatanje ili pristupanje kao svoju obavezu, u skladu sa međunarodnim pravom, da u svom internom poretku preduzme sve neophodne mere za sprovođenje ove konvencije.

Član 39.

1. Ova konvencija ostaje na snazi u neograničenom trajanju.
2. Svaka strana ugovornica može, u pogledu nje same, da otkáže ovu konvenciju upućivanjem saopštenja generalnom sekretaru Saveta Evrope.
3. Otkazivanje će stupiti na snagu posle isteka šest meseci od dana prijema saopštenja od strane generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 40.

Generalni sekretar Saveta Evrope saopštiće državama članicama Saveta Evrope i svakoj državi koja je pristupila ovoj konvenciji:

- (a) svako potpisivanje;
- (b) deponovanje instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili pristupanju;
- (c) svaki datum stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa njenim članom 34;
- (d) prijem svakog saopštenja ili izjave u skladu sa primenom paragrafa 4. člana 27, paragrafa 2. člana 29, paragrafa 3. člana 37. i paragrafa 4. člana 38;

- (e) prijem svake izjave u skladu sa odredbama paragrafa 2. i 3. člana 36;
- (f) svaku rezervu izraženu u skladu sa primenom odredaba paragrafa 1. člana 38;
- (g) povlačenje svake rezerve do koga je došlo u skladu sa odredbama paragrafa 2. člana 38;
- (h) prijem svakog saopštenja u skladu sa primenom odredaba člana 39. i datum kada otkazivanje stupa na snagu.

Potvrđujući navedeno, potpisnici za to propisno ovlašćeni, potpisali su ovu konvenciju.

Rađeno u Strazburu 30. novembra 1964. godine na francuskom i engleskom jeziku, s tim što su oba teksta verodostojna, u samo jednom primerku koji će biti deponovan u arhiv Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti jedan njegov overeni prepis svakoj državi potpisnici ove konvencije i svakoj državi koja joj je pristupila.

Prilog

Svaka od strana ugovornica može da izjavi da zadržava pravo da obavesti:

- (1) da ne prihvata odredbe Konvencije koje se odnose na izvršenje presude ili na njihovu potpunu primenu;
- (2) da prihvata samo neke od ovih odredbi;
- (3) da ne prihvata odredbe paragrafa 2. člana 37.

REZERVE I IZJAVE

Austrija

Izjave i rezerva sadržane u ratifikacionom instrumentu deponovanom 1. aprila 1980. godine.

Izjave

Član 7. tačka 3.

Za prekršaje kojima se krše propisi koji se odnose na poreze, takse, dažbine, monopole i devize ili propisi o izvozu, uvozu, tranzitu i kontingentiranju robe (poreski prekršaji), Austrija će vršiti nadzor samo u skladu sa uslovima predviđenim članom 7. tačka 3.

Član 29. tačka 2.

Bez štete po odredbe iz člana 29. tačka 3, uz zahteve i priložene dokumente koji nisu sačinjeni na nemačkom, francuskom ili engleskom jeziku mora biti priložen prevod na jedan od pomenutih jezika.

Rezerva

Austrija ne prihvata odredbu ove konvencije koja se odnosi na izvršenje presuda (Deo III) ili na njihovu punu primenu (Deo IV).

Belgija

Rezerve i izjava saopštenja prilikom deponovanja ratifikacionog instrumenta 21. septembra 1970. godine.

Rezerve

Član 7.

Vlada Kraljevine Belgije izjavljuje da se neće odobriti potpuna primena ako je lice na koje se odnosi odluka pravosnažno osuđeno za isto delo od strane nadležnih organa treće države i ako, nakon presude, osuđeno lice izdržava kaznu ili je već izdržalo ili je oslobođeno izdržavanja kazne.

Deo III - Vlada Kraljevine Belgije ne prihvata odredbe Dela III.

Član 37. tačka 2.

Zbog posebnog režima između zemalja Beneluksa, Vlada Kraljevine Belgije ne prihvata odredbe iz tačke 2. člana 37.

Izjave

Član 7. tačka 2(c)

Vlada Kraljevine Belgije izjavljuje da se odredbe Dela II i Dela IV neće primenjivati na presude izrečene u odsustvu.

Francuska

Rezerva sadržana u pismu Ministarstva inostranih poslova Francuske od 7. januara 1965, evidentirana u Generalnom sekretarijatu 8. januara 1965, a potvrđena u instrumentu o odobravanju deponovanom 16. septembra 1968. godine.

Vlada Republike Francuske potvrđuje da koristi rezervu predviđenu u članu 38. tačka 1. Konvencije o njenom prilogu, kojom se omogućava neprihvatanje Dela III u celini (o izvršenju kazne) i Dela IV (o ustupanju u korist zamoljene države).

Italija

Rezerva (1) sadržana u pismu stalnog predstavnika Italije od 28. juna 1965, evidentirana u Generalnom sekretarijatu 30. juna 1965. godine.

Italijanska vlada, koristeći odredbe člana 38. tačka 1. i Prilog br. 1, izjavljuje da Italija ne prihvata odredbe Konvencije koje se odnose na izvršenje presuda (Deo III) ili njihovu punu primenu (Deo IV)

Izjava sadržana u pismu stalnog predstavnika Italije od 28. juna 1965, evidentirana u Generalnom sekretarijatu 30. juna 1965. i potvrđena prilikom deponovanja ratifikacionog instrumenta 21. maja 1975. godine.

Osim toga, u trenutku potpisivanja i u skladu sa odredbama predviđenim u članu 29. tačka 2. Konvencije, Italijanska vlada izjavljuje da zadržava pravo da traži da joj se uz zahteve i priloge dostavi prevod na francuski jezik.

(1) Rezerva je povučena prilikom deponovanja ratifikovanog instrumenta 21. maja 1975. godine.

Luksemburg

Rezerve i izjave saopštene prilikom deponovanja ratifikacionog instrumenta 22. septembra 1976. godine.

Koristeći pravo predviđeno u članu 38. tačka 1. Konvencije i njenom prilogu, Vlada Velikog Vojvodstva Luksemburga:

(1) izjavljuje da potpuna primena neće biti odobrena ako je lice na koje se odluka odnosi pravosnažno osuđeno za isto delo od strane nadležnih organa neke treće države i ako, nakon presude, osuđeno lice izdržava kaznu, već je izdržalo ili je oslobođeno izdržavanja kazne (član 7);

(2) izjavljuje da se odredbe iz Dela II i Dela IV neće primenjivati na presude izrečene u odsustvu (član 7. tačka 2 (c));

(3) ne prihvata odredbe Dela III;

(4) ne prihvata odredbe člana 37. tačke 2.

Koristeći pravo sadržano u tački 2. člana 29. Vlada Velikog Vojvodstva Luksemburga traži da zahtevi i prilozi budu sačinjeni na francuskom, nemačkom ili engleskom ili prevedeni na jedan od tih jezika.

Holandija

Izjava i rezerve sadržani u instrumentu o prihvatanju deponovanom 30. septembra 1987. godine.

Kraljevina Holandija prihvata Konvenciju, zajedno sa Prilogom, za Kraljevinu u Evropi. Tako prihvaćene odredbe biće poštovane uz sledeće rezerve, shodno odredbama tačke 1. člana 38. Konvencije:

(a) Kraljevina Holandija izjavljuje da, u vezi sa članom 7. Konvencije, puna primena neće biti odobrena ako je lice na koje se odluka odnosi predmet pravosnažne presude izrečene za isto delo od strane nadležnih organa neke treće države i ako, u slučaju da je za to delo osuđeno, izdržava, već je izdržalo ili je oslobođeno izdržavanja kazne;

(b) Kraljevina Holandija ne prihvata odredbe Dela III Konvencije;

(c) Pošto među zemljama Beneluksa postoji jedan poseban režim, Kraljevina Holandija ne prihvata odredbe tačke 2. člana 37. Konvencije:

Izjave saopštene prilikom deponovanja ratifikacionog instrumenta 30. septembra 1987. godine.

1. U vezi sa članom 7. tačka 2 (c) Konvencije, odredbe Dela II i Dela IV Konvencije neće se primenjivati na presude izrečene u odsustvu.

2. U vezi sa članom 29. tačka 2. Konvencije, Kraljevina Holandija zahteva prevod na holandski, francuski, engleski ili nemački svakog dokumenta koji ne bi bio sačinjen na nekom od ova četiri jezika.

Švedska

Rezerva sadržana u ratifikacionom instrumentu deponovanom 27. februara 1979. godine.

Švedska ne odobrava Deo III Konvencije (o izvršenju kazne).

Izjave sadržane u pismu Ministarstva inostranih poslova Švedske od 12. februara 1979. uručenom generalnom sekretaru prilikom deponovanja ratifikacionog instrumenta 27. februara 1979. godine.

U skladu sa članom 27. tačka 4, Ministarstvo inostranih poslova će upućivati ili primati zahteve i druga saopštenja.

Švedska zadržava pravo da zatraži da joj se uz zahteve i priložena dokumenta, ako nisu sačinjeni na danskom, norveškom ili švedskom jeziku, dostavi prevod na švedski ili engleski (član 29. tačka 2).

U odnosima između Švedske, s jedne strane, i Danske, Finske, Islanda ili Norveške, s druge strane, Konvencija će se primenjivati samo na saradnju koja u ovim zemljama nije već regulisana jednoobraznim zakonima (član 37. tačka 3).

Član 3.

Prilikom predaje ratifikacionog instrumenta o pristupanju, Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija će generalnom sekretaru Saveta Evrope dati sledeće izjave:

1) Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija izjavljuje da će delinkventom, u smislu člana 2. paragraf 1. pod (b) Konvencije, smatrati i lice koje se nalazi na izdržavanju kazne zatvora, a uslovno je otpušteno sa izdržavanja kazne;

2) Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija će, u smislu člana 29. paragraf 1. Konvencije, podnositi zahteve i predloge pri sprovođenju Konvencije na jednom od jezika naroda koji su u upotrebi u zemlji.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ" - Međunarodni ugovori.